

VHF-möte i Ånnaboda

Det var en gång för länge sedan, troligen i slutet av sjuttioalet, som det började hållas VHF-möten i Ånnaboda. Det var möten där folk som var intresserade av amatörradio på VHF banden träffades för att jämföra sina utrustningar, lära av varandra och bara få prata om sina senaste landvinningar. Mötena hölls i början av juni under några år, men troligen på grund av arbetsbördan för arrangörerna och av hänsyn till besökarna så började man turnera mellan de fyra skandinaviska länderna, Danmark, Finland, Norge och Sverige. Dessutom flyttar man runt inom respektive land varje gång. Senast det var i Sverige, 2001, höll man till i Gottskär söder om Göteborg, men i år, över 20 år sedan man lämnade Ånnaboda var det dags igen.

Av okänd orsak lades mötet tidigare än vanligt och hölls redan helgen den 28-29:e maj. Det hela började faktiskt redan på Fredag kväll med bakluckeloppis på parkeringen och grillfest. Många anlände redan då eftersom det är mycket som skall avhandlas. SM4RPP och jag drogs naturligtvis också till detta för att träffa folk man bara hört på radion och se om några fina fynd kunde hittas. Långa rader med välkända signaler kopplades till likaledes okända ansikten och ett och annat fynd slank ner i kofferten.

Lördagen var det fortsatt loppis, men denna gång inte längre på parkeringen utan i själva stugområdet. Nya prylar plockades fram ur tungt lastade bilar för att fördelas över skandinavien. Ja inte bara skandinavien förresten. På anmälningslistan fanns folk både från Holland, Tyskland och Estland utöver skandinaver. Totalt 154 personer hade registrerat sig för husrum eller mat. Utöver dessa var det säkert minst 50 personer som bara var dagsbesökare. Eftersom det var hundutställning samtidigt så var det en salig röra av Taxar och parabol, Bulldoggs och vågledare. Men det var nog aldrig någon risk att den store Dansken skulle tas för en Grand Danois.

På lördag började också andra intressanta aktiviteter. Flera föredrag hölls med varierande ämnen. SM2BYA, Gudmund, berättade om en månstudsexpedition till Svalbard som han varit med på. SM6CMU, Ingemar, propagerade för meteorscatter och en tysk jag glömt signalen på pratade om digital-ATV. Dessutom började man

med de traditionella mätningarna på diverse medhavda konstruktioner.

Mikrovågsgänget från SM0 med SM5QA i spetsen hade släpat med sig utrustning för att mäta brusfaktor på förstärkare. I denna ingick bland annat en rejäl termos med flytande kväve. Dom uttryckte det som att dom fick nöja sig med kväve för helium var så dyrt. Utöver denna hade man ett helt bord fyllt med transvertrar, mottagare och andra mätinstrument för att kunna serva med mätningar från 144Mhz till 10GHz. Lokalen var ständigt välbesökt. Just när jag var där var det så trångt att man nätt och jämt tog sig in.

Framåt eftermiddagen demonstrerade SM0DFP regnscatter på 24GHz. Detta fenomen var lätt att visa eftersom det ösregnade. I detta eländiga väder genomfördes också antennmätningar, men inte i samma omfattning som förr i världen. I viss litteratur omnämns fortfarande mätresultat som man fick fram de första åren som exempel på hur bra eller dålig en viss antennkonstruktion är.

SM5BSZ, Leif, hade naturligtvis med sig hela sin utrustning för att mäta sändare. Han har tagit sig an den svåra uppgiften att få tillverkarna att göra moderna apparater som är minst lika bra som gamla. Han hävdar envist att många av de problem vi amatörer har av varandra beror på att sändarna är undermåliga jämfört med vad de kan vara och därför orsakar störningar på närliggande frekvenser. Hans mätningar har visat att vissa moderna stationer definitivt inte borde få säljas. Den som ville ha hjälp med att förbättra den egna stationen kunde också få tips och hjälp.

Fram på sena eftermiddagen drog det ihop sig till en annan höjdpunkt när konstruktionstävlingen drog igång. Detta är ett påfund som tillkommit på senare år och som visat sig mycket spännande. Trots att OH-laget tvingades lämna walk-over p.g.a. kommunikationssvårigheter(?) var det fyra lag som tävlade. Ett Danskt, ett Norskt, ett Svenskt och ett internationellt med Tyskar och Holländare. Tävlingen brukar bestå av att något med radioanknytning skall byggas. I år hade arrangören tagit i ordentligt. En preamp skulle konstrueras och byggas på en timme. Alstren skulle sedan mätas och poängsättas efter ett intrikat poängsystem. Det Svenska laget, som bestod av osedvanligt duktiga konstruktörer, visade sig också överlägsna på att anpassa sig

efter reglerna. Arrangören hade nämligen gjort ett misstag i hur poängsättningen gick till så genom att göra konstruktionen helt anpassad till reglerna istället för sunt förnuft gick man segrande ur striden och det med god marginal. Det var till och med så att den mätutrustning som arrangören höll med inte dög till att mäta Svenskarnas konstruktion.

På söndagen hade det mesta av loppisgodset endera bytt ägare eller klassats som osäljbart i regnet. Därför var det just ingen loppmarknad då. Istället kröp de flesta deltagarna in i någon av lokalerna för diverse snack och för att titta på varandras byggen. Själv blev jag sittande på två möten som tog större delen av förmiddagen. Dels var det ett extra mikrovågsmöte beroende på en mindre kris inom VHF sektionen i SSA. Detta löstes genom att mötet förordade SM0EPO som ny mikrovågsmanager. Han har sedemera också utsetts formellt. Andra mötet var "VHF-managers open meeting" som det heter på klassisk nordiska. På detta möte diskuteras VHF-frågor som gäller hela skandinaviska området. I år var den heta potatisen om man får köra sig själv i en test. Det kan låta märkligt med en sådan fråga, men den har uppstått då fler och fler amatörer skaffar sig fjärrstyrda stationer. När ett band är helt tyst kan man då skaffa sig fler poäng genom att köra mellan den fjärrstyrda stationen och den man har hemma. Vips har man kört sig själv. Det var dock mötets mening att detta inte skulle vara tillåtet. För övrigt gick man igenom alla skrivelser med koppling till VHF inför IARUs konferens i höst.

På söndag eftermiddag packade de flesta ihop sina prylar och drog hemöver snarast möjligt. Efter två övernattningar utan tillgång till den egna radiostationen verkade de flesta angelägna att komma hem. Detta trots att SK4BX satt upp en rejäl station på området som var tillgänglig för den som hade lust. Jag vet inte om det gått att köra så mycket från den ändå för de flesta som är aktiva på VHF var ju på plats i Ånnaboda och satt inte hemma och körde radio. Exakt vart nästa års möte blir vet jag inte än, men det är Danskarna som står på tur.

SM4RPQ